

ГУЦОЛ Анастасія,

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 061 Журналістика,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

Науковий керівник –

кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент,
доцент кафедри журналістики
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка

Оксана КУШНІР

**МУЛЬТИМЕДІЙНІСТЬ ЛОНГРІДУ: СИНЕРГІЯ ТЕКСТУ,
ВІЗУАЛУ ТА ІНТЕРАКТИВУ**

Лонгрід – це формат передачі великих за обсягом журналістських публікацій, що поєднує глибокий текстовий контент з аудіовізуальними та інтерактивними елементами. На відміну від традиційних медіаматеріалів, лонгрід створюється не лише для читання, а для занурення користувача в історію, що розгортається через різні канали сприйняття – зображення, відео, звук, анімацію, інфографіку.

У сучасному розумінні лонгрід є мультимедійним комплексом, де кожен елемент – текстовий, візуальний чи аудіальний – не просто ілюструє, а створює нову якість оповіді, формує полікодовий простір комунікації. Принцип мультимедійності у структурі лонгріду формують цілісну модель. Мультимедійність – це інтеграція різних модальностей сприйняття (вербальної, візуальної, аудіальної, інтерактивної) у єдину комунікативну систему. У лонгріді кожна модальність виконує доповнюючу функцію:

- *Текст* створює смислову основу, описує, аналізує, коментує.
- *Візуал* (фото, відео, інфографіка) конкретизує, емоційно підсилює, структурує інформацію.

Інтерактив (анімація, кнопки, карти, скрол-ефекти, паралакс) підвищує залучення й робить користувача активним учасником оповіді [5].

За визначенням С. Шашенка, мультимедійний лонгрід – це не жанр журналістики, а спосіб побудови та презентації інформації, в якому різні медіаканали корелюють на паритетних засадах [6]. Така взаємодія створює ефект синергії, коли поєднання окремих складників дає більш глибоке сприйняття змісту, ніж кожен з них окремо.

Мультимедійність лонгріду передбачає синергію тексту, візуалу та інтерактивну. Основою залишається вербальний наратив – ретельно структурований текст із логічною драматургією, який формує послідовність подій і утримує читача. Текст має бути лаконічним, аргументованим, емпатичним, а також адаптованим під гіпертекстову логіку читання – короткі абзаци, підзаголовки, цитати.

Візуальні матеріали (фото, відео, графіки) створюють ейдосферу, що посилює логічний зміст, емоційний фон і наочність повідомлення. Як зазначає Б. Маркевич, у сучасному лонгріді візуальний образ перестає бути ілюстрацією – він стає рівноправним носієм сенсу [2].

Важливим комунікативним прийомом виступає інтерактивність. Інтерактивні елементи (паралакс, анімація, гіперпосилання, інтерактивні карти) забезпечують ефект присутності, дозволяють користувачу самому обирати темп, напрямок і глибину ознайомлення з матеріалом. Цей принцип лежить в основі імерсивної журналістики – «журналістики занурення», де читач стає не спостерігачем, а співучасником подій.

Мультимедійність має психологічний і дидактичний ефекти. Поєднання різних каналів сприйняття активізує когнітивні механізми людини. Відповідно до теорії подвійного кодування Алана Пайвіо і принципів мультимедійного навчання Річарда Майєра, інформація краще запам'ятовується, якщо вона передається одночасно через текст і зображення [1].

Мультимедійний лонгрід виконує не лише інформативну, а й виховну та навчальну функції:

- підвищує залученість аудиторії;
- полегшує розуміння складних тем через візуалізацію;
- стимулює критичне мислення та емоційне співпереживання;
- перетворює споживача на активного учасника комунікації.

Лонгрід активно апробується у сучасних медіа саме завдяки синергії в сучасних медіа. Так, проєкт «Чорнобиль. 35 років після катастрофи» (Радіо Свобода, 2021) демонструє ефект поєднання тексту, архівного відео, фотографій і аудіосвідчень створює документальну глибину [4]. У лонгріді «Мінна долина» представлено використання інтерактивних вставок, термінологічних коментарів та фонової музики, що забезпечує реалістичність сприйняття й емоційне занурення аудиторії [7].

Отже, мультимедійність перетворила лонгрід із простої «довгої статті» на повноцінний поліструктурний формат цифрової комунікації, де текст, візуал та інтерактив діють у симбіозі.

Синергія цих елементів:

- створює ефект присутності та емоційне занурення в події;
- підвищує зрозумілість і достовірність інформації;
- формує нову культуру читання в епоху цифрової концентрації уваги.

Таким чином, мультимедійний лонгрід є не просто різновидом сучасного журналістського тексту, а моделлю комплексного сприйняття світу, в якій злиття слова, зображення і взаємодії відкриває нові горизонти комунікації.

Список використаної літератури

1. Майер Р. Е. Мультимедійне навчання / пер. з англ. Київ : Освіта, 2018. 412 с.
2. Маркевич Б. Візуальна комунікація в цифрових медіа : монографія. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2020. 256 с.
3. Пайвіо А. Ментальні репрезентації: подвійне кодування та когнітивні процеси / пер. з англ. Харків : Гуманітарний центр, 2017. 384 с.
4. Радіо Свобода. Чорнобиль. 35 років після катастрофи. URL: <https://www.radiosvoboda.org/>
5. Сидоренко Н. Мультимедійна журналістика: теорія і практика. Київ : Інститут журналістики КНУ, 2019. 298 с.
6. Шашенко С. Лонгрід як формат сучасної цифрової журналістики. *Вісник соціальних комунікацій*. 2021. № 3. С. 45–52.
7. Мінна долина. URL: <https://texty.org.ua/>